

Liebrecht VANBECKEVOORT

Toppianist

De komende maanden staat de agenda van Liebrecht VANBECKEVOORT, toppianist van eigen bodem, vol concertafspraken. In 2007 werd de musicus, geboren in 1984, laureaat van de Koningin Elisabethwedstrijd. „Een mijlpaal voor mij en meteen het startpunt van een carrière”, zegt hij.

‘Voor mij is muziek een wegwijzer naar God’

Erik DE SMET

Binnenkort brengt Liebrecht VANBECKEVOORT op diverse plaatsen in het land Sergej RACHMANINOVs befaamde derde pianoconcerto, alom beschouwd als zowat het moeilijkste werk uit de hele pianoliteratuur. Enkel toppianisten kunnen het aan. „Een artiest is geen gewone mens”, zegt de pianist. „Nog steeds zijn er mensen uit het publiek die na een concert komen vragen wat ik naast de muziek voor de kost doe.”

– Voor u is het uitvoeren van Rachmaninovs derde pianoconcerto een droom die uitkomt. Waarom?

Omdat ik als knaap ervan droomde. Intussen voerde ik het al een vijftiental keer uit. Ik verwijs graag naar de speelfilm *Shine* uit 1996 over een Australische pianist. Hij zal koste wat het wil Rachmaninovs derde spelen om te voldoen aan de wensen van zijn autoritaire vader. Hij speelt, maar stort in en wordt krankzinnig. Bij mij thuis was het net omgekeerd. Ik groeide op in een stimulerende omgeving, waarin de opvoeding moest leiden tot een studierichting of beroep waaraan je je volledig kunt wijden. Artiest worden was geen punt, zolang ik er maar mijn hart in kon leggen. Ik wilde echter spelen zowel als ervan kunnen leven. Dat kan slechts door hard te werken. In het middelbaar volgde ik Latijn-wiskunde. Een muziekpartituur bekijk ik op dezelfde wijze als een Latijnse tekst. Hoe is het stuk opgebouwd? Waar liggen de klemtonen? Welk effect wil de componist bereiken? Ook wiskunde komt bij die analyses van pas.

– Hoe word je echter een toppianist?

Door de passie voor muziek centraal te stellen. Ik vervolmaakte me in Brussel, in München en in Boston in de Verenigde Staten. Een toppianist is dan ook eerst en vooral een vakman die zijn stiel door en door kent. Ik wil mijn instrument tot in de puntjes beheersen. Timmerman of pianist is in die optiek eigenlijk hetzelfde. Het gaat erom wat je doet met je talenten. Net zoals in de parabel uit het evangelie wil ik het maximum uit mijn talenten halen. Mensen komen naar BOZAR om mij te horen en zijn bereid een toegangsticket te kopen. Het is mijn voorrecht hen een geweldige avond te bezorgen.

Liebrecht Vanbeckevoort: „Timmerman of pianist, eigenlijk is het hetzelfde.” © Mine Dalemans

– Kunt u zichzelf en uw manier van leven vergelijken met een topsporter, die op zijn beurt zijn hele bestaan in dienst stelt van één doel?

Pianospelen op het hoogste niveau vereist alleszins een maximale inzet en succes kun je slechts bereiken door discipline, gedegen coaching en het in balans houden van je beroeps- en je privéleven. Tot daar de gelijkenissen met sporters, maar wij zijn bezig met kunst. Muziek stijgt uit boven het hier en nu.

„Net zoals in de parabel wil ik het maximum uit mijn talenten halen”

– Is muziek dan religieus van nature?

Muziek beluisteren is een spirituele ervaring. Ik ben niet gehecht aan bepaalde kerkelijke rituelen, wel aan de christelijke waarden en normen, die ik wil doorgeven aan onze vier kinderen. Dat wil ik ook laten doorschemeren in mijn werk als artiest. Ik wil met het publiek delen

wat de muziek met mij doet. Een concert kan echt levens veranderen, want de luisteraar vertoeft twee uur lang in een geestelijke wereld. In die zin is spelen en beluisteren van muziek een religieuze ervaring. Muziek heeft een transcendent karakter, het overstijgt ons en we kunnen het vaak niet ten volle vatten. Het is zoals de wind. Die zie je niet, maar je voelt hem. Zo ervaar ik ook God. Ik voel zijn aanwezigheid ook in muziek. Veel muziek is geestelijk geladen, zeker de werken van Bach, maar ook Mendelssohn en Beethoven.

– In uw repertoire zit opmerkelijk veel pianomuziek uit de eerste helft van de negentiende eeuw. Waarom?

De jaren tussen 1810 en 1850 waren een gouden tijd, want toen kreeg de piano immers zijn definitieve gestalte als een instrument dat tegelijk zacht en sterk kan spelen. De klavierspeler kreeg heel wat meer expressiemogelijkheden en dat blijkt ook uit de werken die toen werden geschreven. Componisten als Schubert en Chopin spreken daarom nog steeds

tot het hart. Naar Beethoven luisteren loutert me. In zijn muziek ervaar ik een diepmenselijke zowel als een geestelijke dimensie. Dat heb ik minder bij componisten uit de twintigste eeuw, ook al betreft het meesters in hun vak. Rachmaninov schreef zijn derde pianoconcerto weliswaar in 1909, maar toen was hij nog echt een componist van de negentiende eeuw. Zijn werk is doorspekt met emotionele melodieën en harmonieën. Vanuit die beleving van muziek geloof ik dat, als de mens zijn geestelijke vermogens aanwendt om in het aardse het transcendente te ervaren, hij moeilijk kan kiezen voor het atheïsme. Voor mij is muziek dan ook een wegwijzer naar God. In God geloven zowel als Hem mogen ervaren, maakt alles zo veel persoonlijker en geeft alles zin.

Op 26 november Liebrecht Vanbeckevoort in BOZAR in Brussel. Meer op www.liebrechtvanbeckevoort.be.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be